

συζύγου της, ἡγεμονία (ετοιμαζόμενος καθάπερ τοῦ θανάτου). Πάλιτα δοτοῦ ταῦτα ἡ Κυρία Δισλή (α) ἐνθυμεῖτο καταταχτάντων τὴν μέσην (καρδιᾶς καὶ παρόστατης τῆς ἐπόμενης; διτ. οὐδὲν μηδένας θερέτος εἰς τὴν φύσιν της πλοιώφ, ὅπερ μητέλεον εἴχεν αναλάβει μετὰ τὴν ἑταῖρον Θαλάσσην, καὶ διτὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας δὲν ἐσυλλογίζεται. Ετοιμαζόμενος καὶ μηδὲ τὴν φωνήν την προκατατίθεται τῷ καταστατεῖται στρέψειν εἰς τὸν θεατούντος μίδιας καὶ αὐτα- μώσασα τὸν συζύγονον τῇ μεταφορᾷ προς αὐτὸν τὴν λυπηρὰν εἰδολιγίαν τῆς απολεσίας του τέκνου τῶν, καὶ τὴν ἔαυτῆς, κατὰ τὸ φαινομένον, ἀμελείαν. Συμπε- θήσαντες ἐπὶ τῷ απωλεσίᾳ τοῦ μονογενοῦς τεκνού των παρηγορούν οἱ λληλούς· καθ' οὓς δὲ οἱ λληλο- δικαδόχως παρηγοροῦντο οἱ ἔνικοι, οἵ περ τῆς σωτη- ρίας τοῦ τέκνου τῶν ἐπὶ τῆς ἐμειούτο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Χθὲς συνέβη τὸ διατύχημα τοῦτο, ὥστε ἡ Κυρία Δισλή να τοίσθισται τόσον καλῶς· "Οχι, δοχι, ζθὲς, ἀλλα πρὸ δύτηων οἰλοκλήρων εἶμαι, καὶ οἱ μικρές πάσα περίστασις ἵτο ποσούτο προσβαθεῖς ἐν τῇ μη- μη της, ως ἂν εἴχες σημεῖον πρὸ δύτηων.

Αποβιώσαντος ήδη πρὸ ἐνὸς ἔτους τοῦ συγγενοῦ
της, ἥλθεν εἰς τὴν Μαργαρίτην τὴν γυγλαῖς, ἵνα
προσπαθήσῃ να εύρῃ ἀγαπητὸν οὐλον, οὗτος χατώ-
κει ἔκει πρὸ πολλῶν ετῶν, καὶ οὐχ οὐτὸς δὲ φί-
λος ἐτέλευτοςεν, οὐ γάρ ὅμοιος μετεῖναι αὐλοῦς φιλά-
τους της καίτοι ἀγνοοῦστι τόντορον την Μαργαρίτην, δι-
που η θεία Προνοία την ωδὴν την, περὶ τοῦ ὀλόκληρον
τὸν θησαυρὸν αὐτῆς.

ΤΑ ΓΕΝΕΩΔΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ μικρούς οὐκέτιρος Λυδό-
λιος καὶ ἡ Βιρσώ εἰκανεῖσθαι εὔστητον τὸν συνηθη
περίπατον τῶν κατὰ τὴν θεωρίαν παρατίταν· ἡ γυνὴ¹
ὅμως, ἥν ἡ κορη ἐπειδήποτε νόμοι τῆς γυναικοῦ ὁ θεῖος
της, οὐδόλως εὐεργενεῖσθαι τούτο· τούτο κατελύπτοσε
πολὺν τὴν Βιρσώ, διότι εἴπει πολλά τοις να ἴση τὴν
φύλην τοῦ Ποσεῖρος παλαιάν την πολλά (αν).

‘Ημέραν δέ τινα ὡν σ' θεος Γεωργίος μυστιάθετος
ἐπέτρεψε τῇ κορῃ να εξέθη μοντζέτο τον κυνός
της ὑπὸ τὸν όρον οἵμας να ληφθεῖ πάλι. Προσ-
τάξασα λοιπον τῷ Βασιλεῖ να πάρει τὸν καυδόσκον
καὶ λαβοῦσα αὐτὸν τὴν σκληραντή της ἔδειπνεν εἰς
τὴν μνησθείσαν θεῖνην στον γάμον της παιᾶν. Τὸ δέ
δείγμα τῆς εὐποιητικῆς της φύσεως του να την
ἀφήσῃ δηλαδὴ να εστῶν μητέρα τοῦ Ρωβῆρος,
προύζεντος τοῦ τόπου εἰς κατάτην.

Καθημένος πάντοι, ζεγγώς, ενδιό τούτον εστί τηρίζει τὴν μεγάλην σπείραν του επι τῶν γονάτων αὐτῆς, ἔτρωγε μετ' αὐτοῦ ἐν γλυκού δίπυρον· διότι αὐτὴν πάντοτε μετεδίδειν εἰς κύτον μέρος τῆς τροφῆς της. Ὑγνόις ὅμως σύγχι ὀλίς φτι ταθετείστο πάπιτος ἐξ τοῦ ὄπισθεν. Τότε σκόνης Κυρίας τις, ζήτησε πάντα λεπτὰ κεχρουμένην τολεπεύει κύπτον, προστήλ-

Θε καὶ μειδικός εἰπάται πλησίον της. Τοῦτο δὲ εἰς
μὲν τὸν Βιρόν προσέειν δύναται. Ρωβίνος εἰπεῖ γυμνάρες
χαρᾶς τους ἀνεπιδόμεις, διστάξῃ. Καρέα φύσης δέντο
ει μηδὲ νέα φύλα αὐτού. Ιερός οὖτος εἶναι τοιούτος
«Ο κύνιν σου ἔλαθε κλίσιν πρός με», εἶπε μετά

φωνής γλυκείας, ήτις ἔκαμψεν ἐντύπωσιν εἰς τὴν Βερδών. «Φέρεται συνήθως οὕτω φιλικῶς πρὸς τοὺς ξενοῦντας;»

«Οὐδεποτε πρότερον εἶδον αὐτούς σχετικόμενον πρὸς τίνα,» απλυτίσεν ἡ μητέρα λόρη, «Καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἔννοσῶ διατί σὲ ἀγαπᾶ τόσον πολὺ.»

“Ἐγνοεῖς οὐτὶ σὺ δέν μουνάσθαι μη ἀγαπᾶς καὶ ἔχειλι γέττεσαι εἰς τὴν προσωπεῖαν αὐτοῦ;» εἶπεν ἡ Κυ-

«Ω, ούχι» διπήντησεν το πάντα μετά ζέσεως. «Δεν

Ἔνωσ ἐώς τοῦτο· οὐδέποτε δέ τι σε ἀγαπῶ πολὺ.»
Ἡ Κύρια αὕτη λαβόμεναι τὸν λόγον τοῦ κορασίου

είτε, «οὐκ οὐδαμόν μοι λέγεις, Ήτά τι πάλιν εργάζεται;»
· Η βρύση είτε στη γηνή ευρίσκεται, είτε διενοεῖται

τι γίθεν τηνούν εἰπειν ο θεός των ανθρώπων ἐπληφορεῖ-
το οὐτε μητέ τοι πάτε, μετα τησσαράκοντα, τὴν δι-
ποικινή εἰπειν οὐτε τοι πάτε γίθενται φ' ἑτέρου σ-
μικως ἔγυμψισεν οτι αυτος δε γίθενται πέροται αὐτὴ
πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγρούσιν, μότε μεταδύνατο γ' ἀ-
ποπαιγνιγείτη πρῶτη τὴν δραμήν καύτην ξένην
τὸ σχοινό της. Το ονομά μου εἰπειν εἶναι, Βιρδώ.
Ἐπι τῷ ακούσατι τούτῳ εκπλαγέντες γ' Κυρία Λισ-
λῆ εἰπεν, «εἰχόν ποτε καὶ εἴη μεταν κόρην κα-
λουμένην, Βιρδώ.»

«Καὶ ὀπίσθανεν»; ἤρωτος τὸ χρονισμὸν μετὰ λύ-
πης, «Πόσον ἀστεροῖς εἶναι τὸ ὅτι εἰκενάρτη τὸ αὐτὸ-
ῦνομα, τὸ ὄποιον καὶ εἴω σὺ οὐ.

«Εἶναι παράδοξον,» εἶπεν ἡ Κυρία αναστενάζουσα: «χρέωνται τοῦ οὐκτώ εἰδῶν.»

«Ἐγώ εἰμαι συζεύκον δεκαστής», εἶπεν ἡ κόρη· «Θὰ
ῆμαι δεκαστής μεταξύ των

(Επειτα τονέχεια.)

ПОИМКА ПО

Αγράφη πάσης της Ελλάς

Heavy - 中重 - 重量

FESTIVALS AND HOLIDAYS

J.-L. H. - 2000-00000116

50. MÚSICAS TÁCTICAS Y AYUDAS

Tổ ống súng

10.000,000,000

ò ἀγωγέοις ποιηταῖς τ.

* Σ. Σ. Α. Τὸ ἀνωτέρῳ ποιημάτικὸν πλῆσες μελαγχολικής συγχινήσεως, περιέχον δὲ τηλικούτερὸν θρησκευτικὸν ὕψος ἐν τῇ ἀπλότητι αὐτοῦ, ἐκφράζει τοὺς τελευταίους διαλογισμοὺς ἀνδρὸς φιλοσοφῶντας. Συνετέθη δηλατορικῶν τῆς εἰς τὴν θρήνον· Εὐλόγα, ἀλλαχθήσεως εον· οὐκέτι τῆς πατρός κύνα ἀπεθανεῖ μάρτυς τῆς ἐπαπληρώσεως τοῦ προς αὐτὸν λαβόντος. Ήδη ἐν τῷ διεγέρει τὴν συγχινήσιν καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἀναγνώστου, ἀνακαλύπτεται σοφόρων προστιθόμενοι μηχῆς ὑπαγορευούσης τοιού ἐπικινδείου.

(a) Ἡ περὶ ὡς ἀ λόγος Κυρία, ἐγκλείστη Mrs Be Lisle.

Τὴν γῆν δεινῶς τινάσσουσα;
Εἰς θηλέων ζύθων ἄγρευσιν
Τὸν λέοντα ἔγειρουσ,
Θεοῦ τελεῖς τὸ βούλευμα
Καὶ σὺνου εἶσαι, ὅργον!
καὶ ἀλλὰ ἔτι, καὶ ἀντὶ ποτε
Τὸ σῶμα διαλύεται,
Ἐπίδε τῆς μῆτρος τούτη,
Καὶ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος.
Προθύμως εἰς τὸ κελευχόν,
Γένοται πρὸς τὰ θεύματα
Τοῦ ἀπέραντου σύμπαντος
Καὶ θωρεῖ τὸν κλρόν της
Τὸ τοῦ πάτρος τῆς διωρημα.

Οκτ. 1873.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΗ

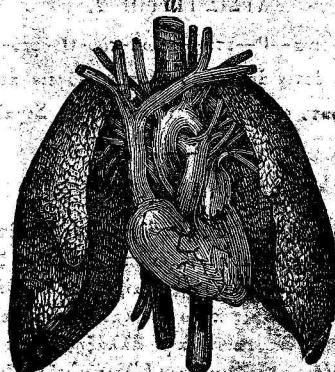
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. Η. — Η ΑΝΑΠΝΟΗ.

Διατί ἀναπνέομεν; Τοῦτο σαφές θα εἴπητε; δεν δύναμεθα να ζηωμεν χωρὶς ν ἀναπνέωμεν. Ἐλλὰ διατί η ζωή ἡμῶν ἤρτηται ἐκ τῆς ἀναπνοῆς; τοῦτο θέλομεν νῦν εξηγῆσει.

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι εἰπομεν ὅτι τὸ αἷμα τὸ ἐπιστρέψον εἰς τὴν καρδίαν, εἶναι σκιερόν, δεν εἶναι καλὸν αἷμα, ὡς χρησιμόσαν ἐν φ. ἵνα ἐν τοῖς τριχοειδέσιν ἀγγείοις εἰς κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν δοτῶν, δέρματος, μυσθῶν, νεύρων κλ. δεν εἶναι δὲ κατάλληλον νὰ χρησιμέσῃ πάλιν ἐφόσον εἶναι σκιερὸν αἷμα. Ἐλλὰ τι θὰ γίνη τοῦτο; Πρέπει νὰ μετατραπῇ κατὰ τινὰ τρόπον εἰς ἐρυθρὸν αἷμα· τὸ ἐργοστάσιον ἔνθα τοῦτο γίνεται εἰσὶν οἱ πνεύμονες.

Αμα ὡς τὸ σκιερὸν αἷμα εἴη εἰς τὴν καρδίαν, ἀμέσως αὐτῇ ἀποστέλλει τοῦτο εἰς τοὺς πνεύμονας νὰ μετατραπῇ εἰς ἐρυθρὸν αἷμα, εἰτα μποστέρεται εἰς τὴν καρδίαν ὅπως ἔκεισθε διατάσσομεν καθ' ὅλον τὸ σῶμα. Ἐλλὰ πῶς τὸ σκιερὸν αἷμα μεταβάλλεται εἰς καλὸν ἐρυθρὸν αἷμα ἐν τοῖς πνεύμονις; Τοῦτο γίνεται διὰ τοῦ παρ' ἡμῶν εἰσπνεούμενού ἀέρος καθ' ἔκαστον ἀναπνοήν.

Βλέπετε διατί πρέπει νὰ ἀναπνέωμεν ὅπως στατηροθάμεν ἐν τῇ ζωῇ. Εαν δὲ ἀήρ δεν κατε-

θῇ τοὺς πνεύμονας, τὸ ἐν αὔτοῖς σκιερὸν αἷμα δὲν μέταβαλλεται εἰς ἐρυθρὸν· ἐπειδή τοις εἰσπνεούμενοι ἀέρεις τὸ σῶμα, τοιούτον δὲ δυνάται διατηρήσῃ ἡμάτις ἐν τῇ ζωῇ, διότι τοῦτο γίνεται διὰ τοῦ ἐρυθροῦ αἵματος. Ἐκ τούτου βλέπετε πῶς συμβαίνει διάνατος ἐν τῷ πνιγμῷ δὲ ἀήρ ἀποκλείεται διὰ τοῦ ὄματος, καὶ τὸ αἷμα δὲν μεταβάλλεται ἐν τοῖς πνεύμονις, ἀλλ' ἐπάνερχεται εἰς τὴν καρδίαν σκιερὸν ἀντὶ ἐρυθροῦ, τοιούτο δὲ δύναται καθ' ὅλον τὸ σῶμα.

Τὴν καρδίαν καὶ οἱ πνεύμονες πλήρεις τὸ στήθος; Οἱ πνεύμονες καλύπτουσι τὴν καρδίαν, πλὴν μικροῦ μέρους αὐτῆς πρὸς ἀρρτηρίουν ἐκ τοῦ μέρους τυπού οὗ δύναται νὰ αἰτηθείη τοῦ παλμούς αὐτῆς καθαρῶς.

Ἡ πάρατεθεμένη εἰκὼν παρεῖται τὴν καρδίαν καὶ τὸν πνεύμονας· οἱ πνεύμονες εἰσὶν ἀποκεχωρισμένοι ὥστε δύνασθε νὰ ιδητε τὴν καρδίαν, καὶ τὰς πρεγάλακτος αὐτῆς ἀρτηρίας καὶ φλέβας. Βλέπετε ἐν τῷ σημείῳ α., τὸν σωληγά δι' οὗ δὲ ἀήρ κατέρχεται εἰς τοὺς πνεύμονας· Οἱ πνεύμονες εἰσὶν ἐλαφρά, σπογγώδη σωματα· Εἰσὶν ἐλαφρά διότι εἰσὶ πλήρεις μικρῶν κυψελῶν ἐν οἷς δὲ ἀήρ εἰσέρχεται. Εν ταῖς κυψέλαις ταύταις τὸ αἷμα μετατρέπεται τῷ τοῦ ἀέρος ἐπιρροῇ.

Εἰπωμεν νῦν τίνα περὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἰχθύων· ἀλλ' οικακοὶ ὅτι οἱ ἰχθύες δὲν ἀναπνέουσιν, καὶ ἐπομένως δὲν ἔχουσι πνεύμονας, ὡς ἡμεῖς· ἀλλ' ἔχουσι τοιούτους, καὶ πρόσηματι ἀναπνέομεν ἀέρα. Καὶ δὲ πῶς; Ἡ πάρατεθεμένη εἰκὼν εἰκανὸς ἀντρομειγμένος τῷ ὄματι, οἱ πνεύμονες δὲ τοῦ ἰχθύος εἰσὶν οὐτως σταζούμενοι· μῆσε δὲν τῷ δύναται ἀήρ δύναται νὰ μεταβαλῇ τὸ ἐν αὐτοῖς αἷμα. Τὰ βραγχία τοῦ ἰχθύος εἰσὶν οἱ πνεύμονες αὐτοῦ, χρῆται δὲ αὐτοῖς ὡς εἶται. Οἱ ἰχθύοι λαμβάνεις δύωρ ἐν τῷ στόματι καὶ τὸ αἷμα νὰ ἔχουσθῇ διὰ τῶν βραγχίων αὐτοῦ, οὐτω δὲ ὁ ἀήρ δὲ τῷ δύναται μεμιγμένος μεταβάλλει τὸ ἐν αὐτοῖς αἷμα. Οἱ πνεύμονες ἡμῶν μόνον δέρα δύνανται νὰ εἰπωμεν, ἀναπνεύει δέρα καὶ δύωρ. Μόνος δὲ ἀήρ δέν ὀφελεῖ τὸν γύθιν, δεν δύναται νὰ ζήσῃ· πρέπει γὰρ ἔχη τὸν δέρα μεμιγμένον μετ' ὄματι, ἀλλας εἰς αὖσε τὸ χρησιμεύει.

Ἡ πάρατεθεμένη εἰκὼν παριστάει ἔγχειαν. Βλέπετε διατί ἔχει σειρὰν ὅπου ἐπὶ τοῦ λαμπτοῦ τοῦ, αἰτίαν οὐδέν· ἀλλο εἰτὲν ἡ ὠνοήσιμα φέρουτα εἰς τοὺς πνεύμονας αὐτοῦ· ὑπάρχουσιν ἐπτὸ ἐκατέρω-